

Олена МЕДВЕДЕВА: «Щастя не існує доти, до

Байдуже, чи то надворі морозно і сніжно, чи по-осінньому сіро і сиро, Новий рік – за календарем. І що б не відбувалося довкола – розгул пандемії, економічна нестабільність, тотальне подорожчання, нескінченні буденні клопоти десь у глибині душі зароджується загадкове очікування дива. Мабуть тому, що Новий рік і Різдво ще з дитинства асоціюються з втіленням найзаповітніших мрій. Про свята, дива і мрії розмова нашого журналіста з однією з найвідоміших рівнянок, авторкою унікальних вишитих книг письменницею Оленою МЕДВЕДЕВОЮ.

– Олено Анатоліївно, наближаються ново-річно-різдвяні свята.

Яке з них ваше улюблене?

– Сумніваюся, що зможу виокремити якесь одне, адже ображу інше. А я товаришую з ними усіма! Скажімо, День святого Миколая дає можливість стати на певний час помічницею цього добродія і зустрічатися з дітками, які перебувають у лікарнях, сиротинцях, аби обійнятися і подарувати один одному трішечки тепла. Новий рік – вибагливий пан. Він якось так дипломатично і водночас настирливо пропонує підсумувати усі 365 днів і назвати власними іменами здобутки і те, що не надбалося. Новий рік ховає у своїй торбині чимало таємниць. За це його і люблю. У німців є така приказка: «Щастя і нещастя не існують доти, доки людина їх не проживе». То саме Новий рік дає можливість вибору... щастя.

А Різдво нагадує про те, що ти сам був колись дитиною і Бог був дитиною, і всі ми маємо рости – кожен до своєї зірки. Не у всіх вона Вифлеємська, бо в кожного різна доля. Але ж є своя, рідна. І що дитинство – це та пора в житті, коли підростає сама душа. Отже її варто сформувати якомога сильніше, цілісніше, гармонійні-

шою. І виплекати в ній віру в Бога доброго, котрий любить, береже, допомагає. Адже колись «Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди» (І. Огієнко, Євангеліє від Івана).

– Олено Анатоліївно, маєте родинні традиції, які з року в рік є незмінними?

– Так, звичайно. Нам за щастя зібратися усією родиною в домі моїх батьків, коли сходиться, з'їжджається, злітається на свята чотири покоління. Це той день, коли по підлозі тупають маленькі ніжки

Даніеля та Влада, а руки наших бабусі з дідусем обіймають цих хлопчиків круть-вертів. Тоді навіть повітря в будинку стає сакральним. І ти розумієш, що це щастя не придбаєш за жодні гроші.

– Який зі спогадів про Новий рік чи Різдво залишив у вашій пам'яті найпомітніший слід?

– Це була сувора зима. Снігу намело стільки, що техніка працювала цілодобово, розчищаючи замети. Наш майбутній зять вперше прилетів до України знайомитися з нашою родиною. І ось

«Чи людина його не проживе»

в один із таких новорічно-різдвяних днів ми поїхали до Острога, щоб відвідати музеї, подивитися на місто, бо він шанує книги, сам їх колекціонує. На четвертому поверсі Музею книги і друкарства він заспівав «Besame mucho» і освідчився нашій доньці у коханні. Згодом запропонував мені свою підтримку щодо креативних книг.

– Як авторка дитячих казок сприймає Новий рік здебільшого оповитий магією дива?

– Я дуже люблю порядок, але зауважу: нікого ним не тероризую. Він уміє надихати. Тому прибираю дім, прикрашаю його. Ми сім'єю складаємо святкове меню, купуємо окремо один від одного подарунки, а інколи робимо це разом, прикрашаємо ялинку... У нас в родині всі гарно куховарять, тому стіл накриваємо разом.

Усім відомо, що мозок людини, коли вона відпочиває, працює у двадцять разів швидше, тому я в цей час занотовую новенькі сюжети, які з'являються в моїй уяві, роблю замальовки образів своїх майбутніх героїв...

– Будучи креативною людиною, ви намагаєтесь й свята зробити неповторними і незабутніми?

– Для мене дуже важливо, щоб люди, котрі живуть зі мною поруч, почувалися комфортно, їм хотілося жартувати, сміятися, обійматися і розповідати про все на світі. Тому нікому нічого не нав'язую. А наша бабуся спече кручену домашню ковбаску незалежно від того, замовимо ми її, чи ні. І кутя буде смачною, як у дитинстві... Отже, я за свято з хорошим настроєм, яке саме себе творить.

Цьогоріч, щоправда, плануємо придбати двоє міцних санчат, бо ж онуки прийдуть на свята, захочуть покататися. До речі, якщо Новий рік поскупиться на сніг, то тут таки доведеться щось креативити. Адже малюки родом із Півдня Франції, а снігу там – зась. Тож слід подумати про план «Б», як подарувати їм цю розкіш.

– Що оригінального готуєте до святкового столу?

– Домашній хліб. У мене його рецептів досить багато. Я їх навіть не записую. Такого хліба ви не придбаєте в жодній пекарні. Можу спекти вишневий, чорничний, банановий, полуничний тощо із найрізноманітнішим насінням... На йогурті, молоці, мінеральній воді з додаванням олії з виноградних чи абрикосових кісточок, з гімалайською сіллю... У мене є кухонний млинок, на якому можу змолоти різні крупи та найрізноманітніше насіння: гарбузове, соняшникове, з льону. Чорний та білий кунжуту тощо.

Який тоді запашний аромат у хліба!

Готую також тортик, салатики...

Мені ж смакує запечене в тісті м'ясо, напередодні занурене у спеціальний маринад за маминим рецептом, перев'язане вишневими та смородиновими гілочками. Але запечене в печі! І риба з печі. І цибульний суп!

Обов'язково потрібно буде приготувати суп-пюре з філе лосося – з молодією цибулею, свіжим кропом, шматочками лимона та креветками. Пропоную зупинити перелік страв, бо вже хочу Різдва!

– Чи вірите в астрологічні прогнози? Чого чекаєте від 2021-го року?

– «Сім днів» – сім запитань. Цікавий збіг...

Ні, я не вірю в астрологічні прогнози. Чого чекаю від нового року? Знаю, чого я чекаю сама від себе, адже маю плани та дати. А від цього незнайомця... Нехай він просто буде!

Колись Федір Стригун, художній керівник Львівського національного академічного українського драматичного театру ім. М. Заньковецької, сказав: «Я все життя робив те, що любив». Сподіваюся, що у новому 2021 році я буду робити те, що люблю. І так буде все життя.

Спілкувався Василь GERUS